

ת"פ 59888/08/22 - מדינת ישראל נגד ולדימיר פודובדוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 59888-08-22 מדינת ישראל נ' פודובדוב(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט שמאי בקר מאשימה:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שרונה שטאובר ואמין טרבייה פמת"א (פלילי)
נגד	הנאשם:	ולדימיר פודובדוב ע"י ב"כ עוה"ד עדן פוליטקין, סנג"צ

גזר דין

העובדות

1. הנאשם ולדימיר פודובדוב (להלן: הנאשם, או פודובדוב) הורשע על פי הודאתו בעובדותיהם של ארבעה כתבי אישום (שניים מהם מתוקנים), המייחסים לו עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א) ו- (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973, גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין, או החוק) (2 עבירות), גניבה בצוותא לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 29 (א) לחוק העונשין, החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186 (א) לחוק, החזקת נכס חשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק, והחזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק. יצוין, כי התיק הראשי, העיקרי, הוא תיק המנוהל על ידי פרקליטות מחוז ת"א (פלילי), מן הסתם מפאת חומרתו (היחסית), ואילו יתר שלושת התיקים - על ידי מדור התביעות של משטרת ישראל.

2. על פי עובדות **כתב האישום הראשון** (להלן: התיק העיקרי) (כתב אישום מתוקן), בתאריך 13.8.2022 החזיק הנאשם על גופו סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 32 גרם, מחולק ל-33 שקיות. הנאשם החזיק בנוסף סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 8 גרם, מחולק ל-30 שקיות; את כל הסמים המסוכנים החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית.

בגין כתב אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית.

3. אל התיק העיקרי צורפו שלושה כתבי אישום (להלן: התיקים המצורפים), כמפורט להלן.

4. על פי עובדות **כתב האישום השני** (כתב אישום מתוקן), ביום 7.6.2021, גנב הנאשם, יחד עם אחר, טלפון סלולרי (סמסונג גלקסי 7), והחזיק בסכין מסוג לדרמן, קאטר, ו-3 טלפונים ניידים החשודים כגנובים.
- בגין כתב אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של גניבה (בצוותא), החזקת סכין שלא כדין, החזקת נכס חשוד כגנוב, והחזקת מכשירי פריצה.
5. **כתב האישום השלישי** מספר כי ביום 29.12.2021 גנב הנאשם קורקינט בשווי 4,700 ₪; בגין מעשה זה הורשע בעבירה של גניבה.
6. על פי **כתב האישום הרביעי** בתאריך 9.1.2022 גנב הנאשם טלפון נייד מסוג שיומי (בעת ששהה בתחנת משטרה); הטלפון לא הוחזר לבעליו. במסגרת כתב אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של גניבה.
7. ביום 16.2.2023 הציגו הצדדים הסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי (בלבד), והורשע בעבירה שיוחסה לו שם; לא התגבשה הסכמה עונשית בין הצדדים. טרם שמיעת הטיעונים לעונש, נעתרתי לבקשת ההגנה, והוריתי על הפניית הנאשם אל שירות המבחן, על מנת שיערך תסקיר בו תיבחן שאלת התאמתו לטיפול בקהילה טיפולית.
8. למרבה הצער, תסקירי שירות המבחן (מיום 11.5.2023 ו- 13.7.2023) לא כללו המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם. הנאשם מסר לשירות המבחן, בתסקיר האחרון, כי אינו מעונין ואינו מסוגל לגייס כוחות לטיפול ארוך טווח במסגרת קהילה טיפולית, והוא מבקש לרצות את העונש בין כותלי הכלא. בנסיבות אלה, קבעתי (18.7.2023) כי נסתם הגולל על חלופת הקהילה הטיפולית.
9. בהמשך, ביום 17.8.2023 צורפו להליך העיקרי שלושת כתבי האישום בתיקים המצורפים, והנאשם הורשע בעבירות שיוחסו לו במסגרתם; הצדדים הסכימו כי בגין אלו יוטל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר, כאשר 6 חודשים מתוכם ירוצו בחופף לעונש שיושת עליו בתיק העיקרי.
10. ביום 13.9.2023 טענו הצדדים לעונש. התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם נע **בין 24 חודשי מאסר, ועד 48 ירחים**, וביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, אליו יתווספו 3 חודשי מאסר מוסכמים; כן עתרה להשתתף מאסר מותנה בגין העבירות בהן הורשע, פיצוי למתלוננים בתיקים המצורפים (כתבי האישום השלישי והרביעי), וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה.

התובעת המלומדת עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם בתיק העיקרי, שהם הנזקים הנגרמים מנגע הסמים, והדגישה כי הסמים המסוכנים בהם החזיק הנאשם הם מסוג המוכר והנחשב כ"קשה" - הרואין וקוקאין, ובכמות גדולה. עוד טענה המאשימה, כי הסמים המסוכנים נתפסו כשהם מחולקים למנות, עובדה

המחמירה את נסיבות ביצוע העבירה.

התביעה בהגינותה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, אם בשל עברו הפלילי הדל (הרשעה בודדת, בלתי רלוונטית), אם מפאת נסיבות חייו כפי שעלו בתסקיר שירות המבחן, וכמובן בשל לקיחת האחריות והחסכון בזמן שיפוטי. עוד ביקשה התביעה להשית על הנאשם תשלום פיצוי למתלוננים מושא כתב האישום השני והשלישי, נוכח טענתה כי הטלפון הסלולרי והקורקינט שגנב - לא הוחזרו לבעליהם.

התביעה הגישה פסיקה על מנת לתמוך בעתירתה באשר למתחם הענישה.

11. ההגנה יצאה חוצץ נגד מתחם הענישה לה עתרה המדינה; לשיטתה, מתחם העונש ההולם נע **בין 10 ועד 18 חודשי מאסר בפועל**, בלבד, והיא ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ב"רצפת" מתחם הענישה. אשר לנסיבות ביצוע העבירה בתיק העיקרי טענה ההגנה, כי "לא מדובר בחומרת עבירה שנעברה ברף הגבוה, הכמות היא לא כמות קטנה מזערית אבל היא לא כמות גדולה מידי, הסמים נתפסו ולכן העבירה לא השתכללה לידי סחר והפצה.. לאירוע לא קדם תכנון מקדים, מדובר בנאשם הוא נרקומן...".

אף ההגנה הגישה פסיקה לתמיכה בעתירתה העונשית.

12. כך הנאשם בדברו האחרון:

"אני מצטער על מה שקרה ולוקח אחריות".

דין והכרעה

13. אין חולק: במעשיו פגע הנאשם במאמץ המלחמה בנגע הסמים, על כל הנזקים וההשלכות הקשות הקשורים בשימוש ובהחזקה שלהם; ראו בעניין זה למשל את הקבוע בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.2021) (להלן: **יונה**):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. יצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה...".

ובהמשך:

"למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי

הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי (השוו: ע"פ 8031/10 אורוסקו-צ'אבז נ' מדינת ישראל (1.3.2012)).

14. הפסיקה עמדה על החומרה שבהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ראו למשל את ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.2011), שם נקבע:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. "עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים" (ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.12.1995)).". (ראו עוד בעניין זה, למשל, את ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' אמארה [פורסם בנבו] [ניתן ביום 4.7.2012]).".

15. ראו בעניין זה גם את הקבוע בע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.06.2010):

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים"^[1].

16. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא בינונית; הנאשם החזיק סמים מסוכנים מסוג הרואין וקוקאין, אשר נקבע בפסיקה כי מדובר בסמים קשים, בעלי השפעה מזיקה על צורכיהם, והחזקתם מחייבת מענה עונשי הולם; ראו למשל את ע"פ 4592/15 **פדידה נ' מדינת ישראל** (8.2.2016):

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ

5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015)."

17. הפסיקה אף עמדה על הנזקים הקשים להם גורם הסם המסוכן מסוג הרואין; ראו בעניין זה לדוגמא את הקבוע בע"פ 329/87 **מדינת ישראל נ' בר און** (10.2.1988):

"... וזאת משום החומרה המופלגת שבפשע עבירת סמים במיוחד משמדובר **בהירואין** ובכמות עצומה של 150 גרם, שיש בהם אלפים רבים של מנות **סם מרעיל וממית**. בצדק הצביע השופט המלומד על הסכנה האיומה שבסם זה, סכנת חיים פשוטו כמשמעו, ועל התפשטות נגע הסמים בחברתנו בתקופה האחרונה. ממחקריהם של מלומדים ומדבריהם של עדים אנו למדים על התוצאות ההרסניות שיש בו בסם זה לשלומה של החברה, לבריאותה ולביטחונה, ורבים וטובים מקרבנותיו נופלים חלל מפגיעתו הרעה."

18. ראו עוד, ביחס לסם מסוכן מסוג הרואין, גם את ע"פ 417/88 **חואג'ה נ' מדינת ישראל** (12.10.1989), שם נקבע כי הרואין הוא סם מסוכן וקטלני, וכן את ע"פ 6839/97 **עזרן נ' מדינת ישראל** (24.8.1998), שם כונה הסם המסוכן מסוג הרואין "סם המוות הלבן"; ראו עוד את: ת"פ (מחוזי מרכז) 74740-06-20 **מדינת ישראל נ' אבו צעלוק** (1.9.2022) בפסקה 14 וההפניות שם, עפ"ג (חי') 37357-11-19 **מדינת ישראל נ' עראבי** (2.1.2020), ת"פ (מחוזי חי') 44181-01-17 **מדינת ישראל נ' גריפולינה** (6.11.2017) בפסקה 25.

19. על החומרה שבהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין, ראו למשל את ע"פ 8048/19 **פיצ'חדזה נ' מדינת ישראל** (4.6.2020) שם נקבע כי "מדובר בסם מסוכן **הנמנה בין הרעים והמרים שבסמים המסוכנים**, בשל טבעו הממכר והתלות הגבוהה הנוצרת בו, ומחמת השפעותיו ההרסניות על גוף האדם ונפשו ועל החברה כולה".

עוד יפה לענייננו קביעת בית המשפט העליון במסגרת פרשת **יונה**, כדלקמן:

"**הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה**. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב (עוד על השפעות הקוקאין ראו באתר הרשות למאבק בסמים... **הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו**".

20. כמפורט לעיל, הנאשם החזיק בסמים קשים, שלא לצריכתו העצמית, בכמות שאינה קטנה; סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 32 גרם, וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 8 גרם; סך הכל החזיק הנאשם בכ- 40 גרם של סמים קשים ומסוכנים.

הסמים המסוכנים שהחזיק הנאשם היו מחולקים למנות רבות - 32 גרם סם מסוכן מסוג הרואין מחולק ל-33 שקיות, וסם מסוכן מסוג קוקאין - 30 שקיות. בנסיבות אלה, מקובלת עלי עמדת התביעה, שלפיה חלוקת הסמים המסוכנים לעשרות שקיות (62), עובדה המרמזת על ייעודם, מלמדת על חומרה יתרה הגלומה במעשיו של הנאשם.

21. הצדדים הגישו פסיקה על מנת לתמוך בעתירתם העונשית; ראיתי להתייחס אל חלקה[2], וכן לפסיקה נוספת, כמפורט להלן.

22. במסגרת ע"פ 9910/17 **גריפולינה ואח' נ' מדינת ישראל** (3.5.2018) דחה בית המשפט העליון ערעור נגד חומרת העונש שניתן בעניינם בבית המשפט המחוזי.

המערערת הורשעה בהחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיקה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 40.15 גרם, וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 54.87 גרם; המערער הורשע בהחזקת 21.751 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, וכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 3.26 גרם שלא לצריכה עצמית.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס למערערת נע **בין 24 חודשי מאסר ועד 48 חודשים**, והשית עליה 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בעניינו של המערער נקבע מתחם ענישה הנע בין 15 חודשי מאסר, ל-36 חודשי מאסר, ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר בפועל, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

בית המשפט העליון דחה, כאמור, את ערעורם של המערערים, וקבע כי בהינתן כמויות הסמים וסוגם, מתחם הענישה שנקבע אינו חמור יתר על המידה.

23. במסגרת רע"פ 894/16 **פרץ נ' מדינת ישראל** (10.2.2016) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נגד פסק הדין של בית המשפט המחוזי, בגדרו נדחה ערעורו על גזר הדין שניתן בעניינו. המבקש הורשע בחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 31.05 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המבקש 15 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

ערעור שהגיש המבקש נגד חומרת גזר הדין נדחה, ובית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום משקף נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, ובפרט כאשר מדובר בכמות נכבדה של סמים קשים מסוג קוקאין.

בית המשפט העליון דחה, כאמור, את בקשת רשות הערעור, וקבע כי עונש המאסר שהושת על המבקש אינו סוטה כלל ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות.

24. במסגרת רע"פ 1425/15 **טבול נ' מדינת ישראל** (5.3.2015) נדחתה בקשת רשות הערעור של טבול נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בגדרו התקבל ערעור המשיבה נגד קולת עונשו. טבול הורשע בהחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 38.375 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, מחולק לכ-40 מנות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין "מספר חודשי עבודות שירות לבין עשרות חודשי מאסר בפועל", והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, וקבע:

"עבירת הסמים שבה הורשע המשיב הינה חמורה - זאת נוכח טיב הסם המסוכן שהחזיק (קוקאין), הכמות הגדולה שהחזיק ברשותו (למעלה מ- 38 גרם) והדרך בה החזיק הסם ברשותו כשהוא מחולק למארזים ואריזות מרובות בגדלים שונים ומשתנים.

מטבע הדברים, החזקת כמות משמעותית שכזו ובמארזים שכאלה של סם קוקאין מעצימה את היות ההחזקה האמורה שלא לצריכה עצמית.

לאמור - למטרות הפצה כאלה או אחרות שהן מעבר לצריכת הסם האישית והעצמית של מחזיק הסם.

קביעת בית המשפט קמא את הרף התחתון של מתחם הענישה בענייננו ב"מאסר של מספר חודשים בעבודות שירות" נמצאת שגויה ומופרזת לקולה בהינתן סוג הסם, הכמות המוחזקת ודרכי ההחזקה".

ובהמשך:

"הרף התחתון של מתחם הענישה הראוי לעבירה בה הורשע המערער גבוה משמעותית מהנקבע בגזר הדין קמא ולא יסכון לו מאסר בעבודות שירות. הרף העליון כפי שנקבע בגזר הדין קמא יכול אמנם ויהיה בן "עשרות חודשי מאסר".

בסופו של יום השית בית המשפט המחוזי על המערער שנת מאסר בפועל, ועונשים נלווים, בהתאם לנסיבותיו האישיות. אמנם לא נקבע מתחם קונקרטי על ידי בית המשפט המחוזי, אולם הרוח הנושבת מפסק דינו ברורה בהחלט.

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, וקבע כי עונשו של המבקש אינו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה.

25. במסגרת רע"פ 5354/12 **קובר נ' מדינת ישראל** (12.7.2012) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור מאת המבקש נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו נגד גזר הדין שניתן בעניינו. המבקש הורשע בהחזקת 37.96 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, מחולק לשתי מנות, שלא לצריכתו העצמית. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המבקש עונש החורג לקולא מהמתחם שנקבע (14 חודשי מאסר בפועל); למותר לציין כי החריגה לקולא אינה רלוונטית במקרה דנא.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו המבקש נגד גזר הדין, ובית המשפט העליון דחה, כאמור, את בקשתו לערער נגד פסק דין זה.

26. במסגרת עפ"ג (חי') 61867-11-19 **מדינת ישראל נ' אבו עיסא** (4.12.2019) קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה נגד גזר דינו של המשיב. המשיב הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק כ-19 גרם סם מסוג הרואין, כ-2 גרם סם מסוג הרואין ו-2.62 גרם סם מסוג חשיש. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 9 ועד 18 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המשיב עונש החורג לקולא מהמתחם שנקבע, נוכח נסיבותיו האישיות.

בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה, ביחס לחריגה לקולא מהמתחם העונשי (נקבע כי מצבו הרפואי הקשה של המבקש לא הצדיק את החריגה האמורה), והשית על המשיב 9 חודשי מאסר בפועל. למותר לציין, כי מדובר בכמחצית כמות הסם דכאן, וללא נסיבת מחמירה של חלוקת הסם למנות אין-ספור.

27. במסגרת עפ"ג (מרכז) 41795-11-18 **חזן נ' מדינת ישראל** (15.7.2019) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של חזן נגד חומרת העונש שנגזר עליו. המערער הורשע בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק, במקומות שונים בביתו ובהסלקה, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 37.8942 גרם, יחד עם משקל אלקטרוני. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 20 ועד 40 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 33 חודשי מאסר, ועונשים נלווים, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערער, וקבע כי בית המשפט קמא לא שגה באף לא קביעה אחת המצויה בגדר הדין; עוד נקבע, כי מתחם העונש ההולם "מקובל עלינו ונטוע עמוק בפסיקה".

28. במסגרת ת"פ (ת"א) 46604-02-21 **מדינת ישראל נ' אפטה** (22.8.2021) הורשע הנאשם בשני אישומים, הראשון לא רלוונטי לעניינו (החזקת נשק ועוד); במסגרת האישום השני הורשע הנאשם בהחזקת 30 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין (שלא לצריכתו העצמית) לצד שקיות אטימה, משקל דיגיטלי, כף פלסטיק וניירות - כלים

המשמשים לשקילת הסם המסוכן ולאריזתו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם ביחס לאישום השני **נע בין 14 ועד 36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל (בגין כל האישומים בהם הורשע, ועל פי נסיבותיו האישיות).

29. במסגרת ת"פ (ת"א) 4688-07-16 **מדינת ישראל נ' ז'יטניצקי** (29.3.2017) הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 38.21 גרם סם מסוכן מסוג הרואין, מחולק ל- 33 מנות, ו-3.075 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, מחולק ל-3 שקיות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 18 ועד 38 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 24 חודשי מאסר בהתאם לנסיבותיו האישיות.

30. במסגרת ת"פ (ת"א) 67538-11-22 **מדינת ישראל נ' קירנאוי** (25.6.2023) הורשע הנאשם בהחזקת 38 גרם סם מסוכן מסוג הרואין מחולק ל-44 מנות, שלא לצריכתו העצמית. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה **נע בין 18 חודשי מאסר, ועד 40 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

31. במסגרת ת"פ (י-ם) 24278-11-22 **מדינת ישראל נ' ברוכיאן** (13.6.2023) הורשע הנאשם בהחזקת 35 גרם סם מסוכן מסוג הרואין מחולק ל-5 שקיות, שלא לצריכתו העצמית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 10 ועד 30 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

32. במסגרת ת"פ (חי') 13223-02-22 **מדינת ישראל נ' עווד** (12.3.2023) הורשע הנאשם בהחזקת 39.5782 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין, שלא לצריכתו העצמית, מחולק לעשרות שקיות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 15 ועד 30 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל בהתאם לנסיבותיו האישיות.

33. במסגרת ת"פ (רמ') 57202-06-19 **מדינת ישראל נ' שעבאן** (26.4.2020) הורשע הנאשם בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק 39.8822 גרם סם מסוכן מסוג הרואין, וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 2.5275 גרם (הנאשם הורשע אף בעבירות נשק, שאינן רלוונטיות למקרה דנא, ונקבע להן מתחם ענישה נפרד). בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם, ביחס לעבירת הסמים, **נע בין 10 ועד 30 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל בהתאם לנסיבותיו האישיות. ראוי לציין, כי גזר דין זה הוא ה"נמוך" ביותר שמצאנו ביחס לעבירת החזקת סמים קשים לשימוש עצמי בכמות שכזו, כאשר מוזכרת נסיבה יוצאת דופן, לפיה החזיק את הסמים הללו "עבור אחר".

34. הנה כי כן, לאור האמור לעיל, נוכח סוג הסמים המסוכנים בהם החזיק הנאשם, כמותם, ואופן החזקתם (מחולקים למנות רבות), ובהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 16 ועד 30 חודשי מאסר**.

35. הלכה למעשה, לא היתה מחלוקת בין הצדדים, כי שומה עלינו להענישו בתחית המתחם. ואכן, פודבדוב הודה בעובדות כתבי האישום המתוקנים, לקח אחריות והביע צער על מעשיו, ויש ליתן לכך משקל לקולא במיקום עונשו בגדרי המתחם העונשי.

36. לפודבדוב, בן 38, עבר פלילי הכולל הרשעה אחת משנת 2021, שאינה רלוונטית לענייננו.

37. תסקירי שירות המבחן עמדו על נסיבותיו האישיות של פודבדוב, אב לילד בן 9 אשר מתגורר אצל הוריו. שירות המבחן סקר את קורותיו של פודבדוב, שהיו ברקע לביצוע העבירות, בהן פרידה מבת זוגו, לפני כעשור, אז החל שימוש אינטנסיבי, יום יומי, בסמים מסוכנים וקשים (הרואין וקוקאין).

תסקיר שירות המבחן תאר כי התמכרותו של הנאשם לסמים מסוכנים שללה את יכולתו לתפקד באורח תקין בחברה; שירות המבחן התרשם כי הוא נעדר מסוגלות למלא את תפקידו ההורי כלפי בנו, נעדר מסגרת תעסוקתית, וחסר סדר יום; עוד נכתב בתסקיר כי קיים סיכון משמעותי להישנות ביצוע עבירות על ידו.

הנאשם שיתף את שירות המבחן כי לאורך העשור בו הוא מכור לסמים מסוכנים, ניסה לטפל בעצמו ולהיגמל משימוש בהם, אף בקהילות טיפוליות, אולם נכשל, פעם אחר פעם, ולא הצליח להתגבר על התמכרותו.

38. הגם שהנאשם מכור במשך שנים ארוכות לסמים מסוכנים וקשים, על כך הכרוך בכך, עברו הפלילי אינו מכביד, וזהו לו מאסרו הראשון. הבאתי בחשבון גם את ניסיונותיו העצמאיים של פודבדוב (שלא במסגרת הליך פלילי), הראויים להערכה, לנסות ולהיגמל מהתמכרותו, אף שאלו לא צלחו, למרבה הצער.

הכל יודעים, כי גמילה מסמים מסוכנים, קל וחומר מהסוג בו משתמש הנאשם, היא קשה ומורכבת. לאור היותו של הנאשם אב לילד קטן, יחד עם רצונו, וניסיונותיו החוזרים לאורך השנים להיגמל משימוש בסמים, אני מעודדו להשתלב בטיפול בתחליף סם במסגרת בית הסוהר (הנאשם הביע הסתייגות מכך באוזני קציני המבחן, נוכח סוג תחליף הסם הניתן בבית המעצר). הנאשם אמר בעצמו, בדיון ביום 16.2.2023 כי הוא מאס בדרך החיים ההתמכרותית, והוסיף: "אני רוצה חיים חדשים".

39. בנסיבות אלה, ולאור כל האמור לעיל, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. בתיק העיקרי: מאסר למשך 16 חודשים.

ב. בהתאם להסכמת הצדדים, אני משית על הנאשם עוד 9 חודשי מאסר בפועל בגין

התיקים המצורפים, כאשר 6 חודשים מתוכם ירוצו בחופף לעונש בתיק העיקרי.

סך הכל איפוא יישא הנאשם בעונש כולל של 19 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, בכל התיקים גם יחד, בהתאם לרישומי שב"ס.

ג. 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 36 חודשים מיום שחרורו עבירת סמים מסוג פשע.

ד. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 36 חודשים מיום שחרורו מי מהעברות בהן הורשע בתיקים המצורפים (גניבה, החזקת סכין שלא כדין, החזקת מכשירי פריצה, **ולמעט** החזקת נכס חשוד כגנוב).

ה. רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם, בסך 1,500 ₪, שלא לעבור עבירות סם מסוג פשע, או גניבה, או החזקת סכין שלא כדין, משך 36 חודשים מיום שחרורו, והצהרתו זו (הניתנת עתה, בעת מתן גזר הדין) יפה ומחליפה חתימתו בכתב.

הסמים יושמדו.

יתר המוצגים - לשיקול דעת קצין החקירות.

כל ההפקדות, בכל התיקים - יוחזרו לידי הנאשם.

המזכירות תשלח בבקשה העתק גזר הדין לשירות המבחן, בתודה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' תשרי תשפ"ד, 18 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.

[1] כל ההדגשות לאורך גזר הדין אינן במקור והן שלי, ש.ב.

[2] אעיר בעניין זה כי ת"פ (י-ם) 7414-01-15 **מדינת ישראל נ' שגב** (8.3.2018), שהוגש מאת ההגנה, לא רלוונטי לעניינינו משום שמתחם העונש ההולם הושפע, לקולא, מנסיבות ייחודיות שהתקיימו שם.